

Δεν ξεχνώ τη γενοκτονία του ελληνισμού της Ανατολής

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας – Πολιτικός Επιστήμων.

Στις 19 Μαΐου 1919, ακριβώς πριν από 100 χρόνια, ο Τούρκος αξιωματικός Μουσταφά Κεμάλ (ο μετέπειτα αποκληθείς Ατατούρκ, δηλαδή πατέρας των Τούρκων) αποβιβάσθηκε στη Σαμψούντα (Αμισό) και κήρυξε τη δεύτερη φάση της σφαγής των Ελλήνων του Πόντου. Η Ποντιακή Γενοκτονία τιμάται εφέτος με ιδιαίτερη συγκίνηση. Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι αποτελεί ένα κρίκο στην αλυσίδα των γενοκτονικών ενεργειών των Οθωμανών και των Νεοτούρκων κατά του Ελληνισμού της Ανατολής και κατά των άλλων Χριστιανικών εθνοτήτων, όπως ήσαν οι Αρμένιοι, οι Ασσύριοι κ.ά.

Η τουρκική προπαγάνδα ισχυρίζεται ότι όσα συνέβησαν στον Πόντο και στα παράλια της Ιωνίας ήσαν μία φυσιολογική αντίδραση των Τούρκων στην αποβίβαση του ελληνικού στρατού στη Σμύρνη (2.5.1919). Αυτή είναι μία εσφαλμένη και παραπλανητική τοποθέτηση. Διότι οι σφαγές κατά του Ελληνισμού στα παράλια της Μικράς Ασίας άρχισαν το 1914, πέντε χρόνια πριν από την έλευση του Ελληνικού Στρατού. Στον ιστορικό Πόντο, στα παράλια της Μαύρης Θάλασσας, εξοντώθηκαν 353.000 Έλληνες, μεταξύ των οποίων Επίσκοποι, όπως ο Ζήλων Ευθύμιος, πρόκριτοι, δημοσιογράφοι και χιλιάδες άμαχοι. Συνολικά στη χερσόνησο της Μικράς Ασίας εφονεύθησαν 1.000.000 Έλληνες. Η ιδεολογία των Νεοτούρκων αξιω-

ματικών και του Κομιτάτου «Ένωσις και Πρόοδος» ήταν άκρως ρατσιστική: Να εξαλειφθούν οι Χριστιανοί και κυρίως οι Έλληνες και οι Αρμένιοι. Να δημιουργηθεί μία αμιγώς μουσουλμανική νέα Τουρκική Δημοκρατία.

Το κείμενο που ψηφίστηκε στη Γενική Συνέλευση της Διεθνούς Ένωσης Ακαδημαϊκών ειδικών για τις Γενοκτονίες (IAGS) τον Ιούλιο του 2007 στο Σαράγεβο αναφέρει:

“Είναι πεποίθηση της Διεθνούς Ένωσης Ακαδημαϊκών για τη Μελέτη των Γενοκτονιών ότι η οθωμανική εκστρατεία ενάντια στις χριστιανικές μειονότητες της αυτοκρατορίας μεταξύ 1914 και 1923 αποτέλεσε μια γενοκτονία ενάντια σε Αρμένιους, Ασύριους και Έλληνες”.

Παρά ταύτα η Τουρκία δεν έχει παραδεχθεί την ευθύνη της για όσα εγκλήματα διαπράχθηκαν κατά των Ελλήνων και των άλλων Χριστιανών.

Για να τιμήσουμε εμπράκτως τη μνήμη των θυμάτων πρέπει:

1. Να διδάσκουμε σωστά την Ιστορία χωρίς εκδικητικότητα, αλλά και χωρίς να αποδεχόμαστε τις θεωρίες των αποδομητών και των αναθεωρητών που αρνούνται τη Γενοκτονία.

2. Να τονίζουμε τη διαχρονική συνέχεια του Ελληνισμού: Αρχαιότητα, Βυζαντινή Ρωμανία, Τουρκοκρατία (και Ενετοκρατία), Νεώτερος και Σύγχρονος Ελληνισμός.

3. Να προβάλλουμε τον πλούτο της ελληνικής γλώσσας και λογοτεχνίας. Η Ποντιακή διάλεκτος έχει άμεση σχέση με τα αρχαία ελληνικά.

4. Να θυμόμαστε τη συμβολή της Ορθοδοξίας στη διατήρηση της εθνικής ταυτότητας. Η Παναγία Σουμελά είναι χαραγμένη ανεξίτηλα στη συλλογική μνήμη του Ποντιακού Ελληνισμού. Επί τουρκοκρατίας υπήρχαν τουρκόφωνοι Πόντιοι, οι οποίοι διαφύλαξαν την Ορθόδοξη Πίστη και έτσι παρέμειναν Έλληνες.

5. Να αντιμετωπίζουμε με αποφασιστικότητα τις σύγχρονες προκλήσεις του τουρκικού επεκτατισμού στην Ελλάδα και στην Κύπρο.

Άρθρο στην ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, 19.5.2019